

עין משפט נר מצוה

נא מ"י פ"כ מלכות
מחזקת מל' ה' פסח
עשן על עושי' פסח
מל' עש' פסח
נחב מ"י פסח עש' פסח
עש' פסח
נחב מ"י פסח עש' פסח
עש' פסח

תורה אור השלם

1. ואמר שמואל א"ל
אלך ושמע שמואל ודקנך
ואמר י"י עולה בקר
תקח בןך ואמרת לו בן
לוי באתי
שמואל א טו ב
2. כי אורשע גוים מפתח
וידברתי את נבולך ולא
יחמד איש את ארצך
בעלךך לראות את פני
י' אלקיך שלש פעמים
בשנה שבות לך כי
3. ובשלת ואכלת
במקום אשר יבחר י'
אלהיך בו ופנית בבקר
והלכת לאחריך
דברים טו ז

רבינו תנאל

והקנין הישני דלמא
מסח עמינת מביקת חמין
לנפרי ואינו מחפש אלא
על המטח שאין שם
סוזה להנן עליו רב נחמן
בר יצחק אמר משום
סכנת כסנו גוי שלא
יחשדנו ויאמר יהודה
הוא שכן כשנים עשר
לי כחול וסכנות ואע"פ
קדיל שלוחי סוזה אין
ניזוקין היכן דקביטא
היוקא שאני כדכתיב איך
אלך ושמע שמואל והרגני
וה' שמואל לקיים דבר
ה' שהיה מצוה היה חול
אלא במקום שיש הרוק
בכני לא מכנינא אחאי
שנאמר ויאמר ה' ענתי
בקר תקח בידך ואמרת
לזכור לה באתי כעני מנח
הניביר ששכנין בשדות
סוזה שיבאו בלילה בשחר
ליכנס לבית המדרש ויחזרו
משכבתם ויששין מהקץ
או לא אמר להם ויבאו עלי
ועל צוארי כלומר יבואו
במה חזק לא כביאחא
ולא בחוריות כמאן כי אי
תנא דתניא איס' בן יהודה
אמר כלפי שאמרה תורה
ולא יאמר איש את ארצך
בעלךך לראות את פני
אין פירות גיטרי בירושלם
שלא יאמר עולי רגלים
אילו לא עליו אלא לאכל
פירות הללו דייני ונמצאת
עליהם שלא לשמת ומפני
מה ג'א' ומפני כן
אין חמי עבריא בירושלם
וכי' למא אמרו שתי
שורות במרתף אקשין
כל הוכיז כמאן מרתף
מל עי שיאמר ברת
אמר שתי שורות במרתף
והקנין כיון דתנא כל
מקום שאין מכניסין בו
חמין אין צריך בדיקה
כמילא שבעין במרתף דין
צריך בדיקה ואם כן למא
אמר שתי שורות במרתף
מקום שאין מכניסין בו
חמין דמי במרתף כמנא

ח:

שיובה פ"ע"ם הבא הרי זה צדיק נבחר והדתן (אבות פ"א מ"ג)
אל תהיו כעבדים המשמשים את הרב על מנת לקבל
פרס היינו ככה"ג שאם לא תבוא לו אותה הטובה שהוא מלפס מוהא
ומתמרת על הנדקא שעשה אכל מי שאינו מוהא ומתמרת ה"ו לדיק

גמור וכן משמע דריש מסכת ר"ה

(דף 7.) ופ"ק דכ"ב (דף י"ז.)

מלמד שיהא פתח רועה

באפר ומלח קדריש

את ארץ הטפל לארץ:

לבררבי אפי' ואם תאמר

והשחא את למה לי

למידש כהליכה ואורי' דלא נכתב

אלא *משום דבר שנחמדש בה משום

חדוש דלרץ כמז נמי את למדרש

אע"ג דלא ליטריך: **רב** דייק

היצנות נראה לר"י דרב סבר

דאיכא למידק טפי מחלונות משום

דמנן ברישא ושמואל סבר דמעלונות

איכא למידק כיון דעלונות מחלונות

קאי ומפרש מה הן מחלונות:

אין

אור לארבעה עשר פרק ראשון פסחים

הרי זה צדיק גמור. דבר זה ולא אמרין שלא לשמה עושה אלא
קיים מצות בוראו שזוהו לעשות נדקא ומתכין אף להנחת עמלו שזכה
בה לעולם הבא או שימיו בניו: **בסר דדקא**. וגמר את כל המצוה
אחי לעיוני במרה: כל עמלו אינו בודק. כל עמלו של חור

אינו בודק שלא יאמר הנכרי

כשפים עשה לו: **ולאו אדעמיא**.

דנכרי לשום אל לבו עלילה זו:

אין אלך. למשוח את דוד ואע"פ

ששלוה של מקום היה הכי היה ירא:

בני כי רב. תלמידים הצריכס לרצם

עדיו קרו בני רב: **דיירי ככאני**.

כפריס שנכקעה וכלע"י קנפ"א:

מהו למיח קדומא ושמואל. השכס

והערש קודס עלות השחר ומשמשך

כלום יש להם לירא מן המזיקים:

ועל צוארי. יהא עונש הזיקן דודאי

לא יזוקו שהמצוה מגינה עליהם:

ניזיל. לאושפזא משמשך מאי כלום

יכולין לקסמן על המצוה אף במחרה

או לא: **כלפי שאמרה** פורה. מתוך

שאמרה מורה ק' חנו למדין שהנטיחו

הכתוב שלא יזוק ממנו וכל שכן גופו

דלין דרכו לזוק דלדס אית ליה מולא

ואינו מהיר להיות נזק בגופו: **דדרי**

אמי. קרא קמא לדרי' אמי אהא:

פירוס גיטרי. מתקין מלך כדלמרי

בבכיות (דף מד.) והיינו כינרת שס

מדינה חלקן ישראל: **מרקף מאן**

דבר שמי. לפוטרו מן הנדיקא דקא

מתמה מנא קמא ואמר וצמה אמרו:

הכי קאמר. דקמי רישא כל מקום

שאין מכניסין בו ואמרי' לעיל כל

מקום לאיתוי מאי לאיתוי אונות

יין ושמן ומשום הכי אמרי' וצמה

אמרו לקמן לרץ בדיקה ומפרש

במקום שמכניסין בו חמין והיינו דמי

גנון במסתפק: **שמי שורות שאמרו**.

צית שמאי (ואומרים) מן הארץ ועד

שמי קורה. דכ האזרי יין לקדר

חציותיהן שורות שורות עד שמללאין

כל קרקע המרתף וחרין ומנחין

חצית על חצית כשורות מתחנות

עד הקורה ואמרי צית שמאי שאומן

שמי שורות חלונות אותה שרואה

את הפתח על פני רוחב כל המרתף

והסורה שלאחריה לרץ לבדוק מן

הארץ עד התקרה: **שמי קורה**. כמו

שמי השמים (מהלס קמא): **ור' יוחנן**

אמר. שמי שורות שאמרו צית שמאי

היא שורה חלונות מן הארץ ועד

תקרה וחסר ובודק כל החציות

העלונות על פני כל ארכו ורחבו

של מרתף שאף היא נקדחת שורה

אס נחת חצות מלמעלה למטה:

גאס. היא וגימ"ל יונית ועשויה

מתני'

הלכך בית שהוא מלא חציות של יין מן הקצה אל הקצה ומן קרקע הבית עד שתי קורה זהו מרתף.

את הפתח ושלפנים הימנה אלו שיהיו בודק משמי קורה ועד הקרקע ודין.

16. ייחא יא. קדושין טז:
חולין קמח. 17. ופ"י 3.
18. ופ"י ח' מנלה סל.
19. דים אלמלא. 20. דין
ערך 21. פ"י כמ' ד'
הפוסק. 22. ונלן המצוה
השנייה והחזית דמסקין
כר' מנח' דל' היה
גירסאם והלכא פוסק'
דשמואל ויכ' החזית דים
שמי. 23. ופ"י פירש'
ענין 24. ופ"י 1.
25. ופ"י 1.
26. ופ"י 1.
27. דים על מנח'.

גליון הש"ס

גם ושאין לו תקנה.
אחא חתא פירשמי
ספ"ג דפסח: תרס"ג דיה
לבריא ובי' פסח רב
שנחריש. כדלחא שיעות
יש פ"א כל פסח שנאמרה
ועשות לא נשית אלא
כסיל דבר שנחריש:

לעני רש"י

קנפ"א וקנפ"א.
עבר. אחור של שרית.

מוסף רש"י

הרי זה צדיק גמור. על
דבר זה ומשפט זה ובי'
18. ופ"י 18. ופ"י 18.
19. ופ"י 18. ופ"י 18.
20. ופ"י 18. ופ"י 18.
21. ופ"י 18. ופ"י 18.
22. ופ"י 18. ופ"י 18.
23. ופ"י 18. ופ"י 18.
24. ופ"י 18. ופ"י 18.
25. ופ"י 18. ופ"י 18.
26. ופ"י 18. ופ"י 18.
27. ופ"י 18. ופ"י 18.

רבינו תנאל (המשך)

שהן העלונות. פירוש
כל השורות שבמרתף
ראשיהם של כלם רואת
את הקורות וצרי כל
השורות רואת את הפתח.
לפיכך אמר רב עליונה
ושלמטה הימנה. דייק
העלונות. ואע"פ שכל
השורות ראשיהם שגגור
הפתח כלן חציותן. איך
מבוא שתי חציות
כאחא. אלא אם השטח
ותקף השורה העליונה
ושלמטה הימנה. כי אם
תקף שורה אחת מן הארץ
ועד שמי קורה. שבעים
מנה פסחים נקראת.
דייק רב חציות ראשי
השורות רואת פני הפתח
חציות ממי ח' מן
הארץ עד התקרה: **שמי קורה**. כמו
שמי השמים (מהלס קמא): **ור' יוחנן**
אמר. שמי שורות שאמרו צית שמאי
היא שורה חלונות מן הארץ ועד
תקרה וחסר ובודק כל החציות
העלונות על פני כל ארכו ורחבו
של מרתף שאף היא נקדחת שורה
אס נחת חצות מלמעלה למטה:
גאס. היא וגימ"ל יונית ועשויה
מתני'

